

TRANSICIÓ ENERGÈTICA I TRANSFORMACIÓ SOCIAL.

Al conjunt de les tres generacions actuals ens correspon la responsabilitat d'organitzar la fi ordenada d'un model energètic, que ha estat fonamentat en la crema indiscriminada i primitiva de tot tipus de plantes i organismes morts, envers un nou model d'aprofitament respectuós de la immensa font d'energia neta que ens proveeix el Sol.

Això és un fita tecnològicament a l'abast dels nostres coneixements actuals, però avui suposa una gran càrrega de responsabilitat atès que representa obrir l'únic camí amb possibilitats de poder preservar tot el teixit de la vida, alhora que progressar en la nostra evolució a la recerca de respostes a les inquietuds del que, el com i el perquè de la vida.

Fa un dies la nostra companya Aurèlia Mañé, en el seu "blog" d'opinió, ens plantejava el repte d'aprofitar aquest canvi de model energètic per assolir alhora un canvi social que faciliti l'accés a l'energia com a un dret universal de tot el teixit de la vida i no com un mer canvi de font però en les mateixes mans i centres de poder.

Uns centres de poder que malauradament han acabat convertint el control de l'energia en una eina de generació de guerres, conflictes, pilleries, pobresa i desestabilització social.

La pròpia naturalesa descentralitzada de les fonts renovables de l'energia i la facilitat tecnològica del seu aprofitament faciliten la possibilitat d'accés universal a gairebé totes elles.

De fet, en el meu parer, entre un 20 i un 25% de les necessitats energètiques poden ser captades i utilitzades individualment en cada entorn familiar. Un altre 20 a 25% de la demanda d'energia de cada col·lectiu, municipi o comarca, pot ser fàcilment generada en el propi entorn a partir d'iniciatives empresarials i associatives i accessible a través d'una xarxa local comuna. Mentre el 50 a 60% restant de la demanda, corresponent en gran part a serveis i mobilitat compartida entre comarques, pot ser atesa fàcilment mitjançant l'aprofitament dels potencials renovables, altrament comuns i dins del propi país, a partir altra cop d'iniciatives empresarials i associatives pròpies i sempre sota el control de la responsabilitat pública.

Cada col·lectiu rep energia de fonts renovables amb escreix per les seves necessitats i per tant podem afirmar que l'accés a l'energia com a dret universal és totalment possible i a l'abast de les nostres decisions. Es un moment de la nostra història evolutiva en que es posarà a prova el grau de maduresa tant individual com d'organització social i solament d'ell dependrà també la configuració del nou model energètic.

Moltes societats, possiblement les més avançades democràticament, ja estan mostrant que el canvi energètic i social és possible, d'altres com Espanya necessiten encara una regeneració democràtica prèvia que elimini els sistemes dictatorials i corregeixi models energètics errats i adreçats a interessos allunyats de l'interès general de progrés i de futur.

Realment és impossible estriar entre energia i vida. La vida no és viable sense energia i l'energia no te sentit d'existir si no és per possibilitar la vida.

De nosaltres dependrà doncs, triar entre ser sobirans de la nostra vida, societat, ecosistema i energia, per afrontar els reptes de futur de la nostra evolució integrats en un món més harmònic, biodivers i socialment més just, o continuar essent súbdits submisos d'uns quants factòtums del control de l'energia que forçats per l'esgotament d'un combustible passaran a depredar-ne un altre i continuaran destrossant, conscient o inconscientment, la convivència social i el gran teixit de la vida.

Eduard Furró i Estany - col·lectiu CMES 2015 /04/6 -